

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968135456/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

Hytte, hvori Gulvet næsten syntes forvandlet til en Sump. Men skjøndt de vare trætte, kunde de ikke sove; thi Natten var altfor kold. Desuden ansaae Barlow og Fulton det ikke for raadeligt at overlade sig til Sønnen, da de vidste, der fandtes mange Rovdyr i Skoven, som gik paa Jagt ved Nattetid; og uagtet Veiviseren forsikkrede dem om, at de ingen Skade vilde tilføie dem, saa kunde de dog ikke ganske opgive deres Frygt.

De hørte ogsaa virkelig, da Natten brød frem, baade Ulvehyl og Bjørnebrummen og andre selvsomme Røster.

»Hvad var det for en Lyd?« spurgte Barlow pludselig, »det klang ligesom Skriget af et Menneske, der er i stor Nød og Livsfare.«

»Det er Cuguaren, der skriger saa,« svarede Veiviseren.

»Og saa klinger det igjen ligesom Latter,« vedblev Barlow.

»Det er de store Skovugler, der skrige paa den Viis,« svarede Veiviseren.

»Det er just ikke den bedste Nattemusik,« sagde Barlow, »og det er heller ikke fuldt saa behageligt at rede sin Seng i Skoven, som jeg havde tænkt, især naar Sengen er vaad og kold, og man ingen Ild kan faae.«

»Nei, jeg kan ikke holde det ud,« sagde han kort efter, »jeg døer af Kulde, hvis jeg skal blive her.«

»Ja, vidste jeg bare, hvor Østen er, da kunde jeg nu føre Jer til Floden,« sagde Veiviseren, »for den Gang er jeg gaaet før, og den kan vi gaae paa halvanden Time, thi der er jevn Grund derhen, mener jeg.«